

Nro. 10.

A' FELS. R. TSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben Augustusnak 4-dik napján 1795.
esztendőben.*

Olasz Ország.

A' Római Sz. Széknek bé vett szokása szerént, sok arany és ezüst medalliákat veretett és olttatott ki a' Sz. Pápa Péter és Pál Apostolok napján, mellyeknek egyik oldalán az ő Szentsége képe, a' másik oldalán pedig maga a' Pápa egy tronusba ülni, és a' hazájokból ki bújdosott Fr. papokat el fogadni láttatott, ezen körül irással: *Clero Galliae pulso hospit. et aliment. praestita*, az az, *A' hazájából ki üzetett Fr. papságnak szállást és táplálást adott.*

Condé hertzeg levele Veronába lett jutása után, illyetén levelet irt XVIII Lajos a' Szent. Pápanak: "Szentséges atyám. Szivemnek mélységes keserőségével jelentem Szentségednek, XVII

Lajos királynak az én tiszteletre méltó uramnak, és unokámnak halálat, a' ki ezen folyó *Jul.* hónapjának 8-ikán, az ő vele való rosz bánásnak terhe alatt, mellyet Felséges attyának gyilkosaitól szenvedni kénytelenített, meg hólt. Mivel ezen halál által én lettem a' leg keresztényebb király, mind azokat a' kötelességeket, a' mellyeket ezen szép nevezet reám rak, jól érzem, és leg első gondom lészzen az Apostoli Római Catholika vallást orizágomban virágzóvá tenni. Régóta es-méri Szentséged személye eránt való mélységes tiszteletemet, és a' Szent székhez való engedelmes-ségemet. Mind kettőt fel fogja Szentséged találni az anyafzentegyháznak első szülött fiában. — Kérem Szentségedet az Apostoli áldásért, 's vagyok Sentséges Atya leg engedelmesebb fia *Lajos.*“

Még eddig *Dürás Marqui* első királyi komornyiknál, és a' testörző seregnek kapitányánál *Guiche* hertzegnél egyebet magához nem hivattott *Veronába* ez a' fejedelem, a' ki gyakorta ezt szokta mondani: nem fényes udvari tselédekre, hanem számos és vitéz hadi népre vagyon szükségem. Azoknak a' személyeknek, a' kik tiszteletére akartak menni, azt válaszoltatta: *Veronában* tsak a' *Lillei* Grófot, hanem *Vendében* és a' *Conde* armádiánál a' Frantzia királyt kell keresni. Tartsuk meg, hogy ez a' hertzeg hazájából lett ki költözésétől fogva mindenkor *Lillei* Grófnak nevezette magát. *XVIII Lajosnak* számára, a' ki minden órán váratik a' *Conde* hertzeg armádiájához, két testörző sereg fog fel állítani, és mind a' kettő két két száz főből állani, melynek az egyike a' régi lovas testörzők, a' másika pedig a' koronához tartozó kavallérok közül fog ki választani.

Nagy Britannia.

A' *Londoni* levelek tellyesek a' Fr. emigránsok Kis Britanniába lett ki szállásoknak örvendetes hírével, melly a' múlt *Juniusnak* 26, 27, 28, és

29-dik napján történt a' *Quiberoni* Bajban, avagy tenger öblében, *Warren* Admiralis flottájának fedezése alatt; még pedig a' leg jobb rendben, és minden ellentállás nélkül. Azt mondgyák, hogy egy *la Bourdonnaye* Frantzia emigráns Generális is 18000 Rojalistával fedezte ezt a' ki szállást; de erről a' Frantzia, és más levelek semmit nem emlékeznek. Ezen örvendetes hirnek *Londonba* lett jutása után mingyárt meg parantsoltatott *Moira* Grófnak, hogy 15000 embert készítsen ki, és igyekezzék Frantzia Országának más tartományába ki szállani. Egyfzersmind egy kurirt küldött a' ministerium az *Artésiai* Grófhhoz, 's néki azt javasolta, hogy minden halasztás nélkül mennyen Kis Britanniába, és vegye kezére az ott lévő királyi számos seregeknek kórmányát. Hogyha szerentsés lehet Gróf *Moira* a' Fr. Országba való ki szállásra, leg elsőben is köteles lészzen a' Frantzia nép közt a' hadakozásnak végét közönségessé tétetni, a' szövetséges hatalmasságoknak nevében a' *Provincinai* Grófot Frantzia Orzági királlyságra ki kiáltatni, és zászlója alá gyűjteni a' királyt kívánó Frantziákat.

A' *Quiberoni* Bayba avagy tenger öblébe ki szállott emigránsoknak, és a' melléjek állott parafiztoknak számát 10000 fore teszik a' *Londoni* levelek, ugyan annyira a' *Chouánsokét* is. A' velek való artilleriának száma 60 darab 24 fontos ágyúkra tétetik; *Warren* admirális 30 mázsa puskaport, és sok fegyert küldött ki a' szárazra, a' Rojalista seregeknek fel fegyverkeztetésekre. — Az emigránsoknak a' szárazra lett ki szállásokkor, két kis erősséghez való közeigetésekkor, es ezen szóknak hallására *Vive le Roy!* az az, *élylyen a' király!* az azokban vólt 200 patrióta katonák meg reitenvén el futottak, a' hová mindjárt akkor bé is mentek az emigránsok.

Egy Rojalista hadi tizt illyetén foglalatú levelet irt *Carnakból* Jun. 28-ikán *Londonban* lakó barátjához: "A' Chouánsok, *úgymond*, igen barátságossan fogadtak bennünket, — Férfiak, alz-

szonyok, gyermekek jöttek előnkbe. — Attyokfainak, barátiknak neveznek bennünket, és minden szükséges eledeleket bőséggel hoznak minénk. Azt merik mondani, hogy a' Morbihani olztályban lakó fegyvert viselhető *Chouánsoknak* száma 60, sőt 70 ezer főre is rá megyen; de bátor ne legyenek is illy nagy számmal, még is elegenden vagynak. Mostanság 10 ezeren vagynak mellettünk, a' kik az Istennek, és a' királynak hűségére meg esküttek. Gyakorta illyetén szózatokkal hangzik a' levegő ég, *éllyen a' király! éllyenek a' Chouánsok* Ez az egész környék bő aratással biztat bennünket — elegendő kenyérünk, húsunk és borunk vagyon. Még most kevés számmal vagynak a' patrióták, és bátor többen jönnek is ide, a' mint hallatik, mi meg nem rettenünk tőlök, már is illendő rendeléseket, és készületeket tettünk el fogadásokra.

Egy *Jul.* 12-dikén költ *Londoni* levél im' ezeket bezzéli: "A' *Quiberoni* fél sziget, *úgymond*, meg hódolt a' királyt kívánó armádiának, a' *Sansculote* nevű erősségben vólt 600 főből álló katoná örizet le hányta fegyverét 's mindgyárt által adta azon erősséget. A' királyt kívánó armádia 25 ezer emberből állani mondatik, minden *l' Orient* és *Vannes* közt lakó parasztok hozzájok állottak, a' Fr. flotta bé van zárva a' *l' Orienti* ki kötő helybe, a' leg nagyobb zúrzavar uralkodik hadakozó hajóikon, 500 matrosok hagyták el azokat, 's által mentek a' *Choánsokhoz*, a' kik kétség kívül a' szárazról fogják a' Fr. flottát meg támadni. Frantzia Országból száz ezer republikánusok küldettek a' *Wendei* Rojalisták *Chouánsok* és emigránsok ellen.

Londonban, és más Angliai városokban is nagy szükség vagyon a' kenyérnek nem léte miatt. A' *Londoni* magistrátusnak gyűlésében azt a' jelentést tette a' fő polgár mester, hogy a' fő kormányzóknak végzése szerént, kenyér helyett húst, földi almát, hüvelykes veteményt egyenek, és borsó 's bab lisztből készítsenek magoknak kenyeret a'

lakosok. A' jelenvaló tanátsbéli férfiak 1000 font sterlinget ajánlottanak a' szegénységnek táplálására, 's egyfzersmind azt végzették, hogy házról házra szedettessen alamisna pénz azon idvességes végre. —

A' jelenvaló veszedelmes háború miatt titkon zúgolódó *Londoni* kösség nyilván mutatni kezdi békételességét. *Jul.* 9-dikén egy rakás ember öszve ütötte magát, és a' *Pith* minister házá-
tól nem messze lévő verbunk ház le rontásának szine alatt, a' minister házára rohantak, ablakait bé hajigálták, és hogyha jókor oda nem érkezett volna a' katonaság, földig le rontatták volna azt. Ezek a' nyughatatlan emberek a' nevezett ministert teszik a' *Londonban* uralkodó szükségnek okául.

A' *Provinciai* Gróf, avagy már most *XVIII Lajos* király correspondentiába botsátkozott a' *Londoni* fő kórmány székkal. Az *Anglus* királynak fia *Augustus* Római polgárságra való just nyert Rómában, a' mellyről adatott diplomának mássa a' *Capitoliumi* leveles tárba tétetett le. — *Amérikanak* *Martinique* nevű szigetében két száz embert, sok fegyvert, és munitiót szállítottak ki a' *Frantziák* olly véggel, hogy az ott lakó *Indusok*nak segítségével vizsgálva vehessék azon szigetet az *Anglusoktól*. — A' *Wallisi* hertzeg adósságának ki fizetése végett fel állított *Commissió* el kezdette immár munkáját, a' melly időtől fogva minden adósságtól, mellynek terhét egészen magára vállalta az *Ország*, meg szabadult. A' nevezett hertzeg és hertzegné, a' ki már két hólnapi terhében vagon, a' *Brighthoni* nyári palotában mulatnak; ennek környékén fekszik a' hertzeg regementje is, mellyet midön *Jul.* 18-dikán meg tekintett volna, a' hertzeg afszony is meg jelent a' regementnek forma ruhájában, kinek tilteteletére egynéhány ágyú lövések tétettek. — Az *Amérikai* szabad Státusoknak *Londonban* mulató követje *Jay* úr *Newjorki* tartománynak kórmányozójává tétetett. — A' *Grenádai* szigetben történt

tsatában 100 ember veszett el az Anglusok közül. Sokkal nagyobb vólt a' Sz. *Luczia* szigetében történt tsatában való veszteségek, holott 300-an vesztették el életüket.

S v é c i a.

A' tudományoknak, mesterségeknek, manufacturáknak, és földmívelésnek tökéletesítése által tsaknem leg több ditséretet érdemlenek a' *Svékusok* a' több Európai nemzetek között. Leg közelebb egy polgári társaság állitatott fel *Stockholmban*, melly különbkülönkféle hasznos tárgyú munkáknak irására serkenti a' tudósokat, és egy arany medalliat tett fel jutalomúl a' leg jobb irásra. E' folyó hólnapban két hasznos irást koronázott meg ez a' társaság. Az első ezen kérdésre iratott: *miként kellessék valamelly nemzetnek meg világosodását gyarapítani?* Az erre készített felelet által *Barchaeus* Professor nyerte el a' jutalmat. A' másik tudós kérdés e' vólt: *mitsoda eszközök által lehet az egoismust el nyomni, és a' valóságos patriotismust fel serkenteni?* Erre leg jobban felelt egy *Bure* nevű Prédikátor. A' harmadik kérdésre, tudnillik; *miként kellyen a' nemzetnek industriáját szaporítani?* még eddig nem küldetett jutalmat érdemlő felelet.

Stockholmhoz nem messze lévő faluban nem régiben egy 107 esztendős katona hólt meg, kinek 90 esztendős felesége esztendővel az előtt készített neki utat az örökké valóságba; még most is élő leg öregebb leánya 70 esztendős.

Lengyel Ország.

A' *Varsóviában* fekütt, és a' *Prágai's Wilánovi* táborba szállott Orosz katonákkal kiment afszonyoknak, és gyermekeknek száma 4200 főre megyen. A' *Prágai* tábor újjabb seregekkel öregbített. — A' *Jablonie* alatt ki méretett táborba a' *Wlanowi* tábornak egy része küldetett, a' hová sok seregek váratnak *Lythvániából*.

Az Oroszoknak Varsóviába lett be menetek-
 től fogva, sok gazdag kereskedők jutottak kól-
 duló botra. A' házaknak és más fekvő jószágok-
 nak az árra annyira le szállott, hogy most kinál-
 va sem lehet azokat vagy örökösen, vagy bérbe
 adni. Az Orosz ármádiának táplálására paran-
 tsoltatott eleség szorgalmatosan gyűjtetik. Egy
Netto nevű könyv város, a' ki is ezen tzimű Fr.
 munkának árulásáért: *Syrách régi világ polgárijá-
 nak Párisi Conventhez küldött levelei*, arestomba
 tétetett, ki botsátatott ugyan abból, úgy mind-
 azonáltal, hogy egynéhány Orosz katonával és
 egy tisztelegyütt házról házra kelletett nekie azok-
 hoz menni, a' kikerül emlékezett, hogy a' nevezett
 könyvet tőle meg vették, 's azt ismét vissza
 venni.

Elegyes Tudósítások.

A' *Frigyes Belgáknak Orániai ház eránt va-
 ló gyűlölségek* olly nagy mértékben vagyon, hogy
 még kerteikben sem szenvedhetik a' narantsot, sar-
 ga dinnyét, gyökereket és virágokat. — Ugy hal-
 latik, hogy *Hágában* titkos coalitio légyen az
 Orániai háznak hasznára. — Nagy nyughatatlan-
 sággal váratik azon kérdésekre való felelettye a'
 Párisi Conventnek, mellyeket minap *Párisba* kül-
 döttek. — *Szárdiniának Cagliargi* nevű fő vá-
 rasában nagy zenebóna támadott, mellyben egy
 mást öldöstek a' lakosok. — A' Lengyel Ország-
 ban, nevezetesen a' *Sendoméri* és *Krakóviai* vaj-
 daságokban fekvő Prussus seregek számos nép-
 pel szaporitatnak, mellyeknek fő kórmánya a'
Holstain Bekki hertzegre vagyon bizatva. — Az
 egyesült *Rénusi*, *Sambrei* és *Maási* Fr. ármádiá-
 tól 30 ezer ember küldetett Wendébe. — *Jul. 22-*
dikén Manhajmban a' *Biponti* hertzegnél vólt *B.*
Hardenberg Prussus Státus minister, a' honnan
Basileába utazott — A' *Wendei* Rojalisták három
 divisióra osztattak fel; az egyiket *Charette*, a'
 másikat *Stoflet*, a' harmadikat *Sapineau* kórmá-

nyozzák. — A' *Mettzi* Zsidóknak vízfűza engedte a' *Couvent* zsinagógájakat, ugyan ott egynéhány ágyú öntő kementzék építettek.

Magyar Ország.

Szegeden 15-dik Julii. — Mind nállunk, mind a' Bánatusban nagy bövsége vagyon, halá Istennek, az életnek. — Az el múlt télen 12 rh. forinton ment a' tiszta buzának köble, most pedig 3 rh. forinton 's 30 krajtzáron. — Egy *Horgass* nevü szomszéd faluban három négy kalász is nőtt ki egy gabona szárból. — E' mostan folyó hólnapnak kezdetében öt nap alatt 123 tokot fogtak az ide való halászok a' Tisza vizében, melly igen igen ritkán szokott meg történni.

B é c s.

Jósef fő hertzeg Magy. Ország Locumtenense a' múlt vasárnap dél előtt tette le O Felségének a' hitet, a' melly alkalmatossággal, a' Szent István Ap. Király vitézi Rendjének nagy kerelztével meg is ajándékoztatott.

J e l e n t é s.

Tek. N. Vass Vármegyében fekvő és a' Génuai respublikához tartozó Sárvári uradalomnak *beneficiumja* és *regáljai* a' jövő Januáriustól kezdődvén több következő esztendőkre ismét árendába fognak botsáttatni. A' beneficiumok ezek: a' Sárvári urasághoz tartozó Serföző ház, mézszárlék, a' Kofzeg vizén lévő két malom, pálinka kortsma, pálinka főző ház, e' mellett tiz urasághoz tartozó kórtsmákon, mindenféle italnak szabados árulása. Ezen beneficiumoknak licitatioja szerént árendába való botsátására a' jelenvaló hólnapnak 29-dik napja határoztatott meg. A' kinek tettzeni fog, jelennyen meg a' *Sárvári várban* lévő Cancellárián a' nevezett napon, reggeli 9 órakor, holott a' több fel tételeket vagy akkor, vagy még előbb is, ha tettzeni fog, meg tudhattya.

FELSEGYES KIRALYI HERTZEG

LEOPOLD SÁNDOR

HAZÁNK NÁDOR ISPÁNYA HALÁLÁT KESERGŐ

VERSEK.

Szaladjátok öszve e' Város Fiai!
 Mert rakásra dültek Házaink falai
 Így kiáltott vólt-fel egy lakos Romában
 Egykor, egy nagy Polgár hóltán vett bújában,
 Továbbá két Fiát arra is készítette,
 Hogy az Hóltnak testét vállokra vétette
 Így szólván: Fiaim! ezt mondja Atyátok,
 Ennél nagyobb özlop dültét nem láttyátok.
 Vigyétek temetni zokogó sirással,
 Koporsó kövére tett illy fel irással:
 Eztet az Istenek magok közzé vitték
 Nékünk Földieknek meg irígyellették,
 Így kiált ma Buda före kótsolt kézzel,
 Minden rendü Lakos, Polgár, a' Vitézzel,
 Jaj be oda vagyunk, mi történet ére
 Mint vált nap keletünk illy hamar estére.
 Jaj Egek! ha igaz ez a' rémitő hír.
 Mellyet hozzánk a' sok leveledző toll ír,
 Hogy oda Hazánknek a' Vezér Tsillaga
 Melly Magyar egünkön Fényünkre villaga
 Illy töprönködve vólt öszve futva a' Nép
 Budának piatzán, a' mikoron bé lép
 Az, a' ki bizonyosb hirét már el hozta,
 Hogy Isten Házankat így meg ostorozta.

El vévén mellőlünk biztos támaszunkat,
Élesztő reményünk Nádor Ispányunkat,
Királyunk Testvérét, kedves Hertzegünket,
Egy szóval: ez egyben nekünk mindenünket.

Hazánknak hatalmas leg főbb ör állóját,
Egy sok jót tehető hiv közben járóját,
Istápját sok ügyefogyott szegényeknek,
El törölőjét sokak keserű könnyeknek

Sok ezen gyászos hírt a' mint meg hallotta,
Mint kövé vált bálvány a' helyét állotta,
Sok kiáltott: Hertzeg édes LEOPÓLDOM
Ne halj meg! éltedet magaméval tóldom.

Más nem hitte, óh az épen lehetetlen,
Hogy Palatinusunk haljon illy véletlen.
Remekje az áldott Anya Természetnek,
Hogy lehetne tárgya hamar enyészetnek

Sokat az fájdalom úgy el fojtott belől
Hogy még csak egy szóval sem jöhetett elől
'S mind addig a' szive fájlódva szorúla,
Valamig a' szeme könnybe nem borúla.

Egy némelly azon rész földet is átkozta,
Mi azon só nemét e' világra hozta
Melly nem várt halála módját eszközlötte
'S azt, kiben annyi élt, kegyetlen meg ölte

A' Hely-Tartó Tanáts könnyező szemekkel
Gyült egyben, 's ugyan úgy könnyezve széledtel
'S mint hogy a' könnyhúllás a' léleknek vére,
Látni vólt, hogy az fáj a' lelkekhez ére.

Oda ért annak is, ki ezeket írja,
Annyira, hogy létét 's sebét alig bírja.
Óh felejthetetlen Hertzeg! ha lehetne,
Helyetted ez maga a' sirban tétetne.

Be igen szerentsés hazafia lenne, !
Ha élte fogytával téged vilzsa tenne,
Soha Hazájának még annyit nem szolgált
Senki, mint ez, érted éltétül hogy meg vált.

Hamvaim áldaná mennyi özvegy, árva,
 Kik előtt az ajtód soha nem vólt zárva,
 Ditsérné tettemet egész Magyar Haza,
 Kit ez nem vélt eset illyként öfzve ráza.

De a' Rendelések nem állván rá erre
 Emberek váltságát hagynák hogy emberre,
 A' Római Polgár szavaira térek,
 'S hóltodrúl illy formán gondolkozni mérek.

Te, ki fejezése a' minden Virtusnak
 Áldásúl adattál itt Palatinusnak,
 De most ostorunkra az egek el vettek,
 Mert az élők téged nem érdemelhettek.

Ez vólt azon leg főbb Nagy Úr akaratja
 A' ki e' nagy világ tengelyét forgatja,
 Hogy téged jó Hertzeg mi tölünk el végyen,
 'S rajtunk újjabb újjabb tsapásokat tégyen.

Nem is gyógyíthatja más rajtunk e' tsapást,
 Egyedül ő adhat nekünk, mint Te, olly mást,
 A' ki hát ránk mérte e' szomorú zsóldot,
 Adjon mentül elébb nekünk LEOPÓLDOT.

V É G E.

*Készítettek Budán Sz. Jakab
 Havának 14-dik Napján 1795 Eszt.*

*Darvas Ferentz
 által.*

T. T. Pat. *Valla Hyacint* a' Szegedi Kir. Iskolában a' Természeti Tudománynak és mezei Gazdaságnak nagy tudományú és érdemü Közönséges Tanítója, néhány esztendővel ennekelőtte a' N. Károlyi Gymnásiumban Rétorikát tanítván, barátságot kötött ugyan az ottan rectoroskodott érdemes férjfiával Étsedy Miklós úrral a' Makói R. C. Tartó Ekklesiának mostani Prédikátorával, és mind ketten *Apolló* Isten iskolájában neveltetvén fel, gyakorta szép deák's magyar verseket küldözgettek, és még most is küldenek egymásnak, mellyeknek olvasásában, sok magyar tudományokat kedvellő tudós hazánkfiak gyönyörködnek. Illyetén szép deák és magyar verseik jutván kezembe, méltóknak itéltem azokat a' Magy. Kurirt olvasó Publicummal közleni, 's az által azon két érdemes hazánkfiat, mind a' két Magy. Hazában esméretesebbekké tenni.

D A L L.

Tisztelendő Professor Ur!

* * *

El ragadtatásban valék a' múlt héten,
 Szeged Várossához közel egy szép réten,
 A' hová minden nap Szeged Városának
 Zúgó hangja hallik számos harangjának.
 Hol a' Najadesek leg dízesebb része,
 A' zöld füvek között dúdolva tserkésze,
 Utánnok indúltam tsak úgy láb újj hegyen
 Mint ki madarat lés fák közt lejtős hegyen.
 'S a' mint fel vehettem vékony nótájokat
 Illyen Vers nemére ejtettek szavokat.

* * *

Hol van a' Midás susogó barátja?
 Oh! talán fényes szemeit botsáttya,
 Terhes álomnak! mivel erre nintsen,
 Hogy ki tekíntsen.

Im! a' sok gödrök meg alázva várják
Suttogó hangját, hogy elébb lé zárják
'S nádat úgy böven, ha lészén meg érte,
Adgyanak érte.

Oh! ha még sem jö, te kementze fütő
Télre szégyenben heverel, 's ki hütő
Lész neved méltán; 's ha nevet tserélsz el,
Úgy nem is élz el.

Pánnak, im Pánnak takar itt a' szolga,
Hol a' nád vágás vala régi dolga.

'S Titirus vélzi jutalommal allyát,
Széna kazallyát.

Oh! füvek tisztes feje nagy Apolló.

Málszor itt nádon ropogott az olló!

'S hogy süted így el az aranyos erdőt,
Mint tsupa ferdőt.

Im! az a' két vén szomorú Barátok a)
Még is azt mondják, vagyon itt tsak átok,
Mert fejek füstöl, kopaszúl szakállok,
Reszket az állók.

Mert Maros partyán Tifza két felében
Tsak kalzás tseng, kong, 's kalápál fűvében,
Majd a' vén Brúmát kifogadgya jóval.
Tűzre valóval.

a) *Tifza 's Maros folyó vizek.*

* * *

Midőn a' szűz Nimfák így dúdolgatnának

Hirtelen a' Tifzán zajdúlást hallának.

'S a' mint néző szemet széllyel tsapintának.

Engemet utánnok nyomban meg látának.

Meg szégyenlették e? hogy meg lopattattak

Avagy a' zajdulás felé ragadtattak.

Nem tudom: azt láttam, hogy a' mint futhattak

Futottak, 's a' réten meg nem maradhattak.

En pedig egyedül maradván siettem,

Arra, a' zajdúlást a' merre sejtettem.

'S útam egyenesen a' Tifzának vettem,

Hol vagy kilentz nagy snepdesett felettem.

'S hát Triton, és Thétis ölében egymásnak

Tsomóján egy akkor fel tépetett sásnak

Alufznak, közepén a' viz fordulásnak.
 Örvényén a' Tisza, 's Maros fordulásnak.
 Már mohos tsonakjok ki vala köttetve
 Egy nagy hartsa fövel ki czimereztetve
 A' mellyre meg vallom, néztem nagy rezketve,
 Mert Medúza jutott elzembe sietve.
 'S félttem, hogy úgy járok mint Akteon régen
 Ha erőt nem vélzek a' kiss mérélzségen
 Azért is féltemben ott egy hajlás végen,
 Le ültem egy kies zöldellő térségen.
 A' hol Phaëtonnak egy magas Nénnyének,
 Arnyékában bokros szép fűvek nonének.
 'S onnan meg tekintvén várát Athénének
 Illyen vers írásra újjaim térének.

* * *

Flos Hyacinthe quid est: mala Te cruciatibus angi
 Fert fama: immeritum febris iniqua rotat.
 Condolui fateor mi Hyacinthe, Tibique supremam,
 Vexato feбри musa vovebat opem.
 Si sic est: si vera refert mihi fama maligna,
 Nunc Hyacinthe viden, jam sumus ergo pares.
 Sum tamen ipse prior, quia me medicina probavit
 Millibus, et certo pluribus usque modis.
 Pharmacopola modo mihi dissipit usque levare
 Sentio me, medicum cum dat Apollo modum.
 Dum sopior visus mihi Divus ab aethere labi
 Me tetigit medica qua viget ille manu.
 Corripuit e' strato corpus, missumque vigorem
 Experior. Iam nunc et vegeto, et valeo.
 Denique multiplicem tunc dat panacea salutem,
 Auxiliatricem quando dat aether opem.
 Nunc precor ut valeas. Te Macova nostra salutat,
 Jam pridem nostros nescis amice lares!
 Anapesticus his tamen unus
 Versus, faciat modo finem.
 Veniam cui si retulisse
 Liceat, super astra volabo

Nicolaus Ecsedi
Ecclesiae Ref. Curio sacer.

D A L L.

*Tiszteletes Ecsedi Miklós Urhoz, Makai Eklésiának
érdemes Prédikátorához 1795. Szegeden
13-ia Julii.*

* * *

Músák Makó Várát bátorsággal lakják,
Apolló letzkéjét figyelmei halgattyák,
Szép tudományokkal elméjük futtattyák
'S azok közt magokat kedvessen mulattyák.

Verseidet vettem jó, 's kedves Barátom,
Músák tüzeivel ég lantod mint látom,
Nékem is hárfának pengése sajátom,
'S a' mint számat Pindus felé tátom.

Elő vezzem hárfám Músám segít erre,
Ha nem szunnyad, gyorsan vízen ezen szerre,
Mehetek Tritonnal versből álló perre,
Ezt mosolyogtatván vízem arra, 's erre.

Nem nézem mindenkor tsillagok járását.
Sem az arany hóldnak tündér változását.
Sem a' kerek földnek nap körül forgását.
Sem tüzekkel bélétt levegő morgását.

Minap hogy a' Tisza zöld partyán sétáltam,
Rétből ki bukkano Napéát találtam,
Midőn már közelebb szembe vele száltam
Téged emlegete: Szentségét imádtam.

Ecsedivel valék: a' Napéa mondgya,
Hogy az erkölts nyöjjön arra mégyen gondgya,
Hogy tudatlanságnak veszfzen a' porondgya,
Ezt tsudállya sebes Maros széle rongya.

Tudós Músák vele mindig barátkoznak,
Tudományok szeri nálla illatoznak,
Gyöngyös gondolatok véle múlatoznak,
Hafzonnak, 's sok jónak bövségét okoznak.

A' minap a' Nagy Pán halgatván pengését,
Mértéklette hörgő mellye süvültését,
Próbálgattya rozdás torka éneklését,
Tapasztallya véfzen gyenge pihegését.

A' szüz Diána is gyors járását hadgya
Az éjszaki szelek futtat nem haladgya,

Könyökére dülvén magát nyugtnak adgya,
Isteneknek Égből hallya kisse, 's nagygya.

Ezen virágokat szedék a' számára,
Violát, 's kökörücsényt kötök homlokára,
E' sor írásokat ragasztván falára:

Egekből rohannak vizek a' malmára.

Várákoz Napéa, írtam egy pár verset
Deák tollam eztet bik határa nyesett,
Vidd Makóra, a' ki engem meg keresett
Verseivel, hozzá ezen versem esett.

* * *

— — — — —
Teneris dilecte Camaenis
Mant.

Accepi dilecte mihi Nicolae, quod ingens
Excitat Annos, Musa Canora Tibi est.
Adsurgis, cytharaque mihi sic tinnis eburna,
Ut sonat Aoniis doctus Apollo choris.
Macoviam venere sacrae ad pia culta sorores
Eximio cupiunt se sociare Viro.
Ferte rosas calathis Nymphae, dato rure Napæa
Lilia, quae possint condecorare Virum.
Novi ego Karolius cum esses super arte Magister
Eloquii viguit gemmea svada Tui.
Nunc urges, quamvis modo sacra negocia stringunt,
Et premis in numeros mellea verba Tuos.
Urge artem, eloquiis, splendes qui totus in Hunnis,
Sed simul et latium bullit ab ore decus.
Ingenii Patriae si Hunnae monumenta relinquis
Dicent cum multum vixeris, esse parum.
Et vegeto, et valeo, sic robore corporis adsto:
Ut stat hyperboreis Carpinus alta jugis
Tu valeas, vatem solito si stringis amore.
Plus mihi quam totas si daret Indus opes.

Szegedini 12-ma Julii.

1795.

*Hyacinthus Valla Physicae
Professor, Collegii Romani
ab Arcadia Socius.*